

XX. évfolyam, 5. szám

Ára: 1 lej

2019. MÁJUS

Simonyi Imre  
**Rendületlenül!**

S ha másként nem - hát legbelül:  
hazádnak rendületlenül!  
S ha restelled, hogy hangosan;  
Nehogy meghallja más kívül?  
Hát szakálladba dörmögd, hogy:  
Nincs hely számodra e-kívül.

De aztán - rendületlenül!  
Ezt aztán - rendületlenül!  
Hogy e-kívül, hogy e-kívül:  
nincs más belül, nincs más belül!

**"Őseidnek szent hitéhez, nemzetséged  
gyökeréhez, ember hűtlen ne légy soha!"**

**Kedves lövétei testvéreim!**

Áll szülőfaluk felszegi temetőjének búcsús kereszt-fájára vésve a fenti felirat. Magyar népünk elég tömören megfogalmazta a magyarságunk és kereszténységünk összefonódását, és úgy gondolom, hogy ez a tömörség ránk, maiakra is igaz lehet. Igaz különösen azokra, akik maguk is szolgálják a magyar népet, és ápolják annak Szent István által megszilárdított hitét. Ma, amikor székely népünk 100 esztendeje nem Szent István államában él, most tudjuk, mit is jelentenek ezek a szavak, és tudjuk, mit jelent a ragaszkodás őseink hitéhez. Úgy tűnik, hogy most egy kicsit gyengült a minket szorongató vasmarok, és az Anyaország ismét edesanyaként viseltetik irántunk. Ugyanakkor az elmúlt ezer esztendő és benne a száz év megtanított arra, hogy egyetlen dolog van, amit el nem vehetnek tőlünk, és pedig a hitünk. És ez a hit tanította meg a népet, hogy miként lehet és kell túlélni a történelem viszontagságait. Erre a katolikus Népiskola újjászülése egy nagyon szép példa, de reményre ad okot a napközi építése is. A megszületéséért köszönet a magyar állami hatóságoknak, de az élettel való értelmes megtöltés az a lövéteiek feladata lesz. Kívánom, hogy ezek az épületek igazi otthonokká váljanak, és gazdagítsák a szülőfalunk közösségi és hitéletét. Imával:

Fazakas Zoltán M. apát

**Közös összefogásból  
forrásozó ajándékaink a Szentatyának!**

Történelmi pillanatoknak leszünk tanúi és megélői, ugyanakkor az erdélyi római katolikusok régi álma válik valóra azzal, hogy június 1-én Őszentsége Ferenc pápa Csíksomlyóra, a Székelyföld legnépszerűbb Mária zarándok kegyhelyére látogat, hogy értünk és velünk imádkozzon, megerősítsen hitünkben, kisebbségi keresztény életünkben.

Nekünk, lövéteiek számára örömünk fokozódik, és még nagyobb megerősödést jelent, hogy a Szentatya látogatása után, június 2-án két, közös összefogásból forrásozó megvalósítást adunk át rendeltetésének. A felelős Magyar Kormány Kárpát-medencei óvodafejlesztési program által épített Napközit, ami ösztől 30 gyermek számára biztosított hosszabbított óvodai programot. Ugyanakkor Isten segítségével elké-

szült, és eredeti formájában tündököl az Egyház tulajdonában lévő - a Zöld Erdély Egyesület által felújított - Népiskola, amely a közösség megerősödését és örökségünk megőrzését szolgálja.

A pápalátogatás mottóját magunkévá szeretnénk tenni, "Járjunk Együtt!" Érezzük, hogy közös csíksomlyói zarándoklatunk és átadó ünnepségünk egyedi esemény, mert a Szentatya látogatása, áldása, a vele való találkozásunk és közös megvalósításaink megerősítenek őseink hitében és erényeiben, bátorítanak a kitartó reményben, megújítanak az isteni és felebaráti szeretetben.

Ferenc pápa látogatása megerősít a hitben, mert tudjuk, hogy ő Krisztus földi helytartója, Szent Péter apostol utóda és az Úr Jézus megbízásából egyházunk legfőbb előjárója. Ahol megjelenik, ott működik a Szentlélek kegyelme, ott az Ő áldása, és a hozzánk intézett Isten ígéjén keresztül megerősödünk abban a hitben, hogy mi magunk is merjünk, akarjunk hozzá közelebb kerülni, és Főegyházmegyénkben a Hivatás Évében törekedjünk felismerni, megélni azt a hivatást és küldetést, amit nekünk szánt a családban, egyházközségben és a társadalomban. Akik már felismertük, elfogadtuk és gyakoroljuk, azok erőt és bátorítást kérünk ebben a hitben. Ha nyitott a szívünk, a Szentatya által bemutatott szentmise jó gyümölcsöket terem, olyan lelki élményt, megerősítést ad a találkozás, ami által felismerjük, hogy jó a római katolikus egyházközséghez, Jézus Krisztushoz tartozni és mindent megtenni, amire meghív a közösségben, mert ez a közösség élni akar.

A Szentatya látogatása a reményben is megerősít, mert ez a találkozás egy olyan lehetőség számunkra,

*folytatás a 2. oldalon*

*folytatás az első oldalról*

amiben eddig nem volt részünk. A világegyház szeme a médián keresztül ránk reflektál, és a mi részünkről ez egy tanúságtétel. Tanúságot teszünk arról, hogy itt Erdélyben, Székelyföldön Lövétén katolikusként, magyarként vannak vágyaink, álmaink, céljaink, és jelen vagyunk. A remény csíráit jelenti a Népiskola és a Napközi átadása. Megerősít abban a reményben, és ez egyben felhívás is, hogy gyermekeink, fiataljaink közül nem mindenkinek kell elmenni külföldre, hanem itthon is, ha kevesebb anyagiakkal is, de lehetünk elkötelezett hivatástudattal élő munkatársai a jó Istennek és annak a közösségnek, ahová bennünket állított.

Az Isten és egymás iránti szeretetről, elfogadásról teszünk tanúságot azzal, hogy több mint százezren együtt imádkozunk a Ferenc pápa által bemutatott szentmisén, és kérjük Isten áldását. Együtt imádkozunk a gyulafehérvári, nagyváradi, szatmári és temesvári római katolikusok mellett az anyaországból érkező zarándokokkal és a különböző vallási felekezetek tagjaival együtt.

A szülőföld és a természeti kincseink szeretetének jele, hogy Ferenc pápának szimbolikus ajándékot adunk át. A Csíki Közbirtokosságok Szövetsége a 2019-es évi erdősítési programját ajánlja fel ebből az alkalomból a Szentatyának, melynek során 122 hektár területet erdősítettek be, több mint 640 ezer facsemete elültetésével. Ehhez kapcsolódóan felkértek minden plébániát, hogy ültessünk egy-egy fenyőfát egyházi területünkön, szintén jelképes pápai ajándékként. E kezdeményezéshez csatlakozva közel 30 tuját-fenyőt ültettünk a Népiskola és Napközi körül.

Mi, lövéteiek a Napközi és Népiskola körül elültetett tuják mellé a Szentatyának lélekben átadjuk a közös szeretetből, támogatásból fakadó, forrászó és kibontakozó két, összefogásunk gyümölcseiként létrejött épületet, amit köszönetünk és hálánk jeléül étellel is meg szeretnénk tölteni. Tudjuk és tapasztaljuk, hogy amelyik nemzet óvodába, iskolába és közösségi életet szolgáló programokba fektet, az élni fog. Ezt ismerte fel a felelős magyar kormány, akinek támogatásával egyházközségünk Napközit épített, és Népiskolát újjított fel. Erdély nagy püspöke, boldogemlékű Márton Áron mondta: **"Erdélyt, Székelyföldet úgy tart-hatjuk meg magyarnak, ha a mi anyáink is sok gyereket fognak szülni."** A Magyar Kormány jövőképeinek közép-pontjában a család áll, mert az erős családok erős és versenyképes társadalmat hoznak létre. Mindkét létesítmény Lövétén a családokat erősíti meg és a jövőt. Ezért köszönetünket és hálánkat fejezzük ki a felelős Magyar Kormánynak.

Ferenc pápa minden materiális ajándéknál nagyobbra értékeli, ha az Isten által teremtett világgal, és elsősorban saját környezetünk értékeivel felelősen, a jövő generációk érdekeit szem előtt tartva gazdálkodunk, és ha arra törek-szünk, **"hogy védelmezői legyünk a világnak, ne kifosz-tói, a szépség terjesztői legyünk, ne a szennyezés és a pusztítás!"** (Ferenc pápa: Ima Földünkért)

## Magyar Kormány támogatásból megvalósuló napközi otthon

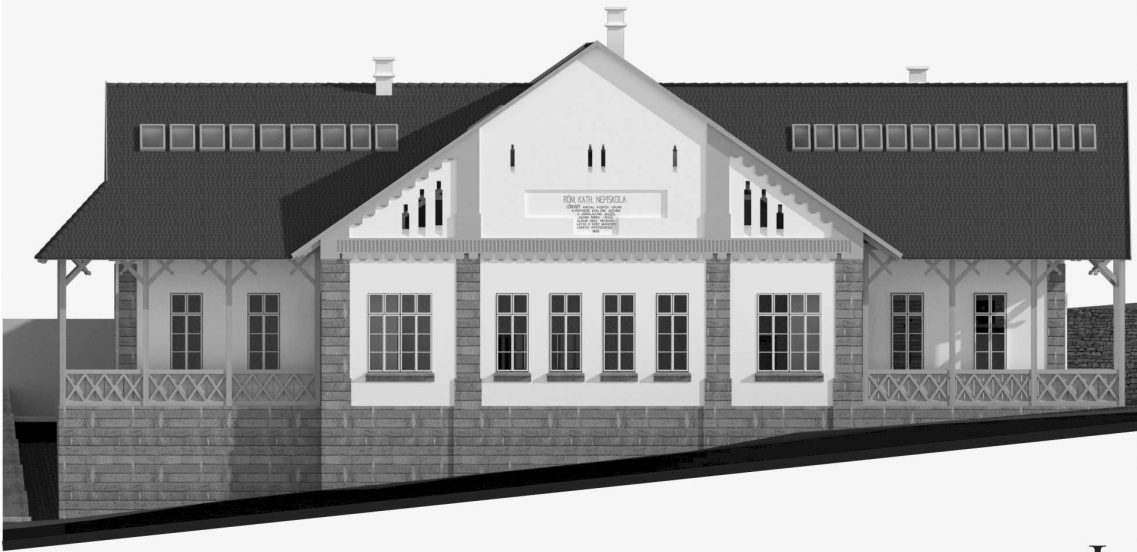
Május 15-én múlt egy éve, hogy a tervezési huzavona, valamint a terület tulajdonjog tisztá-zása után elkezdődtek az építkezési munkála-tok a templom északnyugati szomszédságában, a plébánia felőli lépcső feljáratánál fekvő egy-házi területen. Alig egy év távlatából, mostanra egy igényesen kivitelezett korszerű napközi épületet tudhatunk magunkénak, amely a fele-lős Magyar Kormány Nemzetpolitikai Állam-titkárságának, a Kárpát-medencei óvodafej-lesztési program II., illetve III. ütemének támo-gatásából mintegy 197 millió Ft-nyi összegből valósult meg. A támogatás lebonyolításában a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. volt segítő part-nerünk.

A 400 négyzetméter hasznos felülettel ren-delkező kétszintes épület építését a székelyudvarhelyi Pecta Kft. tervei alapján a helyi Marnor Const építőipari vállalkozás vé-gezte. A nyílászárók gyártása, beszerelése, a villanszerelési-, térburkolási- és egyéb mun-kálatok kivitelezésének is a nagyobb része a lelkiismeretes helyi, valamint környékbeli vál-lalkozások és emberek munkáját dicséri. Ezen épület különlegessége a geotermikus fűtésrend-szer (föld melegének felhasználása), amelynek kivitelezési költsége jóval magasabb akár egy fatüzelésű fűtésrendszerénél. Az épület műkö-detését és későbbi fenntartását szem előtt tartva viszont jóval költséghatékonyabb, előnyösebb lehet. A befektetett pénz hosszú távon megté-rülhet.

Az épület 30 gyermek befogadására alkal-mas. Itt helyet kap 2 csoportban való elosztás-sal történő csoportfoglalkoztató terem, 2 háló-terem, a szabványnak megfelelő vizesblokkok (vécék, mosdók), ebédlő, iroda helyiség külön mosdóval, orvosi és elkülönítő szobák, öltöző, raktárhelyiségek, kazánház és hidegkonyha.

Istennek hála, az átadás előtti utolsó napok-ban elkészült a játszótér, a területrendezés, az udvar-, bekötő út térkövezése, a zöldövezet ki-alakítása, a gyermekek biztonságos védelmére szükséges támfalak-, kerítés megépítése, vala-mint az épület bebútorozása is megtörtént.

Mostanra már csak az a feladatunk, hogy az átadást követően közös összefogással minél előbb működésbe tudjuk helyezni az épületet, hiszen az előzetes felmérések is azt bizonyít-ják, hogy Lövétén is igény és szükség van egy ilyen létesítményre.



# LÖVÉTEI NAPKÖZI ÉS NÉPIISKOLA ÁTADÓ ÜNNEPSÉGE

2019. JÚNIUS 2. - 16:00

E JELES ESEMÉNYRE VÁRUNK SZERETETTEL MINDEN KEDVES  
LÖVÉTEIT ÉS LÖVÉTÉRŐL ELSZÁRMAZOTTAT!

FŐ TÁMOGATÓINK:



MINISZTERELNÖKSÉG  
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG



BETHLEN GÁBOR  
Alapkezelő Zrt.



Harghita Megye Tanácsa



## Avató ünnepség a Népiskolánál

Örömmel közöljük, hogy a Népiskola felújítása befejeződött!

A 2015 óta tartó munka néha simán, néha akadózva haladt, de végül mégiscsak látjuk az eredményét a kitartásnak. A több évig tartó kivitelezés közben folyamatosan kerestük a támogatókat, reméltük, lesznek, akik velünk együtt hisznek abban, hogy végig lehet csinálni, és sajnálták volna, hogy falunk egyik legszebb és legrégebbi épülete végleg tönkremenjen.

Hála Istennek voltak, akik segítettek, bátorítottak, és közös összefogással sikerült az épületet megmenteni.

Az épület körüli külső burkolatok, támfalak, kerítések, kapuk, zöldfelületek kivitelezése és az épület belső bútorozása, berendezése is lassan befejező szakaszba kerül. Itt ugyan vannak még hiányosságok, és a jövőben lesznek tenni valók, mert a rendelkezésre álló keret nem elegendő a teljes befejezéshez. Úgy gondoljuk, ha eddig sikerült eljutni, akkor reményeink szerint egy kis segítséggel a többi is meglesz a közeljövőben.

Főtámogatóink képviselői a Magyar Miniszterelnökség és a Bethlen Gábor Alap irányából a pápalátogatás alkalmából látogatást tesznek nálunk, és ennek keretén belül egy kis megnyitót szeretnénk szervezni június 2-án. A magyarországi képviselőkön kívül a Népiskola felújításában érintett helyi támogatóink is részt vesznek a rendezvényen.

A hivatalos megnyitó után nyílt napot tartunk, ahová szeretettel várunk minden érdeklődőt, aki meg szeretné nézni a felújított Népiskolát.

Köszönjük szépen a támogatóinknak a segítséget!

Köszönjük, hogy láttak benne fantáziát, hogy meg lehet csinálni, és egy félig ledőlt épület is vissza lehet hozni az enyészetből, ha odaáll mindenki mellé. Voltak, akik a felújításban nem anyagiakkal, hanem egyéb módon segítettek, szabadidejüket, estéiket, hétvégéjüket áldozva fel.

Köszönjük, hogy nem hagyták veszni közösségünk egyik értékes épületét, és segítségükkel meg tudtuk őrizni a jövő generációjának.

Márton József  
Zöld Erdély Egyesület

## Úgy látszik, szerencsés csillagzat alatt születtem

Úgy látszik, szerencsés csillagzat alatt születtem, mert első lövétei utamra viszonylag korán, húszas éveim dereka táján került sor. Mihez képest persze, tehetjük hozzá. Mert ugyan régi erdélyi családból származom, de nekem már nem adatott meg, hogy Erdély sokat szenvedett magyar népének 20. század végi sorsában én magam is osztozhassak. A felfedezés és a megismerés élménye és szabadsága tehát az enyém maradt. Mihály János barátommal első száz lövétei utamat még számoltuk, aztán 15 évvel ezelőtt feladtuk. Rájöttünk, hogy nem is ez számít. A kötelék létrejött. Életre szóló elkötelezettség született. Mert bejártam az ismert és ismeretlen helyeket. Ettem helyben sült ptyókás kenyeret, és ittam a helyi mezők teafüveiből készített léleklemelegítőt. Láttam ünnepnapon a templomtornyot majd' körbeölelő magyar zászlót. És láttam Lövéte viseletbe öltözött népét méltóságteljesen ünnepelni a világháborús emlékműnél. Utaztam Kirulyba szekéren, és körtefát is ültettem, mert makacsul hiszek a Kárpát-medencei magyar megmaradásban. És világításkor is van, kikre gondolnom, akik Lövétén várják a feltámadást. Megtanultam tehát, hogy Lövéte a világ közepe, számomra is.

A Római Katolikus Népiskola történelmi időkben született épülete türelemmel várta sorsának jobbra fordulását. Mindig bíztunk abban, hogy nem jut Székely Mózes lövétei udvarházának balsorsára. Terveztünk és álmodoztunk, mi lenne, ha... Aztán lassan lettek jobb utak, és érkeztek kedvezőbb idők. A telefonos kisasszonytól már nem Lövéte 53-at kértük. Láttunk tájházat születni, és az orgonából előkerült több száz éves okleveleket silabizálhattunk a barátomnál. Összegyűjtött, megsárgult régi fényképekről pedig Nagy Háborúba induló kemény férfiarok néztek vissza ránk. És egyszerre örültünk és szomorkodtunk, mikor a lövétei toborzás és bevonulás korabeli filmhíradó részleteit szemléltük közösen. Mert tudtuk, hogy sokan e magyar honvédek közül nem tértek haza a keleti hadszíntérről.

A nemzetegyesítés Alaptörvényben megfogalmazott célkitűzése Lövétén is cselekvő valósággá vált. A jóakarató emberek összefogásaként Isten dicsőségére megújulva, újból teljes pompájában áll előttünk a lövétei Római Katolikus Népiskola épülete. Szilárd fundamentuma a jövőtervezés záloga. Ne feledjük azonban, hogy székely-magyar népünk megmaradása csak akkor biztosított, ha az ilyen és ehhez hasonló népiskolák kulcsait gyermekeinknek és unokáinknak tudjuk átadni.

Isten adjon erőt hozzá, hogy így legyen!

Fráter Olivér  
Irodavezető, vezető konzul  
Sydney

*Fotó: Mihály János*



*Fotó: Tódor Lóránd*

## Lövétei Népiskola

Egy épületet, egy iskolát azok a történések sorozata tartja meg jó emlékezetünkben, amelyek benne, körülötte lezajlottak, amíg ott iskolába, óvodába jártunk. Le szeretném írni maguknak azokat az élményeket, amelyeket átéltem osztálytársaimmal együtt, és amelyeket édesanyámtól hallottam, és övelük történt, az 1920-as években születettekkel.

Az óvodát és az első osztályt jártam a Népiskolában. Több emlékem is van az óvodáról, de csak egyet említenék meg. Előadásra készítettek az óvónők, mindkét csoportot. A kisebb, hajlékonyabb leánykák lettek a tündérek, gyönyörű, fodros, két soros, krepppapír ruhában, elől és hátul, fent keresztezve egy pánttal, melynek a széle is fodros volt. Fejükön csokor kialakítva, szintén krepp-papírból, hajuk kiengedve, fehér harisnya, kicsi cipő. A ruhájuk színe rózsaszín, fehér és sárga volt. Úgy szerettem volna tündér lenni! De nem, minket székelytáncosoknak öltöztettek fel. Édesanyám kartonból varrt magyaros ruhát, azt már nem írom le részletesen, mert akkor sem érdekelt, pedig fiú párunk is volt, akire máig emlékszem. Azt, amit akkor átéltem, amennyire szerettem volna én is tündér lenni, máig nem felejtettem el.

Az iskolai emlékeim közül megemlíteném azt, hogy 1968-ban kezdtük az első osztályt. Kint az udvaron, első nap megkérdezte valamelyik osztálytársamat a nagyobb testvére, hogy ki lett a tanítód. Erre a gúnynevét mondta a leányka, de közel volt a tanító bácsi, s meghallotta. Amikor bementünk a szünetről, egy órán keresztül tanultuk, s mondtuk egyfolytában, hogy a mi tanítónk "Tamási Béla tanító bácsi". Meg is jegyeztük. Az is az első osztályban történt, hogy megkérdezett sorban mindenkit a tanító bácsi, melyik utcában lakik. Én felálltam, de nem tudtam, hogy a Gál utcában. Azt kérdezte, valaki az osztályból tudja-e? György Sanyi, a Gábos utcából tudta. Annyira szégyelltem magam tudatlanságomért. Padtárs voltam Egyed Lajossal, ő a legnagyobb testvérei közül, én a legkisebb. Nekem a bátyám megtanított mindenféle hülyeséget, megtanított, amit nagy buzgalommal tovább is adtam. Így jött szóba az a találós kérdés is,

hogy "miért meleg a kecske teje?" A választ nem írom le, találgassanak maguk is, elég az, hogy a padtársam tudta, és amikor a tanító bácsi feltette a kérdést, hogy ki tud találós kérdést mondani, akkor jelentkeztem ezzel, s a választ rá a padtársam tudta is. Nem emlékszem, hogy a tanító bácsi még ezek után faggatott volna minket találós kérdésről.

Csak az első osztályt jártuk a népiskolában, a másodikat a mai ravatalozó épületében, és harmadik osztályos korunkban kerültünk az új, külső iskolába.

Édesanyámék legtöbb hat osztályt járhattak a Népiskolában. Tanítójuk kántortanító volt, és nagy létszámú osztályok voltak. Édesanyám jó tanuló volt, ezért gyakran megbízta a tanító apró-cseprő dolgokkal a lakásán, többek között stoppolással. Feltűnt édesanyámnak az, hogy karácsony előtt, adventban nem ettek édességet, de a cukorka ott volt az asztalon mint egy kihívás az önmegtartóztatás ellen. De jó volna ma is ez az ellenállás, amikor az üzlet dúsan megrakott polcai között járunk.

Édesanyám osztálytársai voltak: Harangozó István bácsi és Lázár István Füstös. Pontosan énekóra volt, és a két jó cimborá helytelenkedett, annyira, hogy a kántortanító Harangozó István bácsit kipendéřítette énekóráról, akkor még nem tudta, hogy évekig utódja lesz, kántor lesz István bácsi, és méltóképpen dicséri Istent énekével, és kíséri énekét a vén orgonán. Még egy eset van a kántortanítóról, kánonban énekeltek a gyerekek, ő vezényelt:

"Cicuska, picuska,

Jer ide sebtiben,

Bújj el hamar ízibe." stb.

De, ahogy felemelte a kezét, a nadrágja csúszott le, ezért könyökével mindig rántott egyet a nadrág korcán, úgy vezényelt.

Ennyi fontosabb emlékem van. Hálát adunk, első-sorban a jó Istennek, hogy a népiskola régi fényében tündököl, továbbá azoknak, akik megálmodták, pénzt adtak rá, és kiviteleztek. Köszönetet mondunk. A költő szavaival fejezem be:

"Ne hagyjátok a templomot,

A templomot s az iskolát!"

Fazakas Ágnes



## Egy csapatépítés három napja

Végre eljött a nap.

Végre túl vagyunk rajta.

Végre jó volt.

Nagyjából ilyen gyorsnak éreztük az idő múlását azon a kistáboron, amit majdnem egész tanévben dédelgetve vártunk, terveztünk, építettünk, szépítettünk a fejünkben.

Már év elején megfogalmazódott bennem, hogy milyen lenne, ha idén az iskola másként nyújtotta lehetőségként elmennénk az intézmény és a falu falain túlra valami újat tapasztalni. Így esett a választásom a maroshévízi Farkas-tanya menedékházra, ahol kész programajánlatokkal várják a kikapcsolódni, feltöltődni, tanulni vágyó kis-és nagy gyerekeket.

Mivel egy nagyon bevállalós osztályközösség tanítója vagyok, és azt is tudtam már, hogy a szülők is hasonló habitusúak, így nem ütköztünk sem anyagi, sem "itthon akar maradni" problémába. És még társam(jó!) is akadt a szülők közül, aki segített a gyerekeket felvigyázni, és állandó képesriportot adni a szülőtársaknak.

Nos, mi csapatépítésre fizettünk be egy háromnapos kis ajánlatra, és bizonyára jól választottunk: egy osztályközösségnek sem tud ártani az, ha az egymás iránti tiszteletet, az egymás segítségének fontosságát erősítik, ugyanakkor kiemelik egy-egy csapattag aktivitását, és anélkül, hogy bárki is megrovásban részesülne, mindig érzi az vagy azok, akik esetleg a csapat javát nem szolgálták egyik vagy másik pillanatban. Rengeteg csapatépítő foglalkozás, közös torna, közös túra (büszkén dicsekszem, hogy kétórás erdei

gyaloglás után, amikor végig esett a nyakunkba az eső, a kicsi harmadikosaim "állták a sarat", és úgy folytatták a napot, mintha sétagalopp lett volna), közös reggeli "kakas technó", közös dézsázás, számtalan kinti játék, benti játék, mind-mind azt voltak hivatottak segíteni, hogy ebből a 20 gyerekből jó közösség legyen. Természetesen ez hosszú és képlékeny folyamat. Inkább azt mondhatjuk el, megtettünk mindent vagy sok mindent azért, hogy csapattá váljunk. Persze ezzel a fajta csapatépítéssel nem csak ott találkoztak először, hisz számtalan kis játékot próbálunk belopni a mindennapokba, hogy könnyítsük, esetleg széppé tegyük az iskolai napokat.

Az ott eltöltött idő alatt kicsike képet kaptak az egymás iránti toleranciából, egymás elvárásainak tiszteletben tartásáról, hogy mit jelent, hogy magánszféra, nem beszélve arról, hogy mit jelent rendet tartani magad körül, betartani azokat a szabályokat, amelyek mentén működhet csak egy gyerektábor, és, ha ezek mellett még határtalan jókedved is van, az már a főnyeremény.

Hát mi megütöttük a főnyereményt. Agyondícsérve, feldiplomázva jöttünk haza. Apropos: vonattal! Hisz ez volt még egy olyan adu-ász, amit szerettek volna kijátszani.

Köszönöm a szülőknek a biztató szavaitokat, és hogy rám bíztatok a gyerekeitek!

Jövőre visszavárnak...)

Mag Ottilia, tanító

## Mese vers

Sára, Karcsi és Piroska,  
Festették a tojást halomra.  
Míg a tojások száradtak,  
A békák csak bámultak.

Minden állat gyönyörködve nézte,  
Míg Piroska össze nem törte.  
Állítsd meg, Karcsikám, könyörgött Sára,  
Mert a tojás mindig nagyon drága.

Karcsi sietett és hozta a doktort,  
De Piroska még mindig csuklott.  
Karcsi a homlokára csapott,  
És Sára is észbe kapott.

Csuklásán nem segített a só,  
És a gondnok néni citromja sem volt jó.  
Sára éppen könyörgőre fogta,  
Mikor arra sompolygott a róka.

Piroska még mindig csuklott,  
És addiginál magasabbra ugrott,  
Ekkor meglátta a rókát,  
Az ijedtségtől elmúlt a csuklás.

Mihály Márk, II. A osztály



Fotó: Mag Ottilia

## Jó anya

Jó anya vagy, vigyázol rám,  
Ha akarok valamit, megteszed,  
Ha hozzád értem, megöleltél,  
És még szeretsz engem, jobb lesz az élet.

Kicsit szidsz, de nem bánom,  
Megteszel értem bármit,  
Amit csak kérek,  
Segíted, hogy szerezzem meg.

Mihály Balázs, III. osztály

## Székely humor

A székely bácsi betelefonál a rádió kívánságműsorába:

- Találtam egy pénztárcát, benne van 30.000 forint, 500 dollár és 30.000 euró - mondja.

- Ez igen, gratulálok. Más nincs benne?

- De, egy névjegykártya, valami Kovács. Na, ennek a Kovácsnak szeretnék küldeni egy számot.

A Tájház szívesen **elfogad** tollpárnát, a бүтүс párnák felújítása végett.

## Régi arcok sárgult fényképeken



A Római Katolikus Népiskola egyik osztálya az 1940-es években.

## Anyakönyvi hírek - 2019. április Közli a Polgármesteri Hivatal.

### Születések száma: 1

GOLICZA SZILÁRD, született 2019. április 15-én, a Golicza Venczel és Golicza Ilona-Emőke, Lövéte, 1061. szám alatt lakó szülők gyermeke

### Házasságkötések száma: 1

FERENCZ ÁRPÁD és DEAC IRÉN

### Őszinte részvétünket fejezzük ki az áprilisban elhunyt személyek hozzátartozóinak:

MÁRTON MARGIT, született Trinfuj, Lövéte, 978. szám, született 1931- ben

BALÁZS ISTVÁN, Lövéte, 569. szám, született 1952-ben  
GYÖRGYPÁL IMRE, Lövéte, 841. szám, született 1940-ben

MIHÁLY ROZÁLIA, született Márton, Lövéte, 11. szám, született 1924- ben

KELEMEN MARGIT, született Miklós, Lövéte, 621. szám, született 1933- ban

TÓKOS ILONA, született András, Lövéte, 1042. szám, született 1943-ban

GYÖRGYPÁL KATALIN, született Fikó, Lövéte, 608. szám, született 1971-ben

**Eladó** egyes fogat után való eke, borona, taliga, szekér. Érdeklődni lehet a 0366-116393-as telefonszámon.

Lövéte, 629. szám alatt **eladó** 170-180 m<sup>2</sup>, hibátlan betoncserep, kúpcseréppel együtt. Ára 8 méter bükkfa. Megtekinthető a fent említett címen. Telefon: 0740-836101.

**Eladó** Lövétén kaszáló gép és kocsihoz való utánfutó. Telefon: 0743-169867.

**Eladó** Egyed Lázár (Francia)-féle bennvaló. Telefon: 0731-427146.

**Eladó** közel egy hektáros gyümölcsös kert a Rébten (almafa, körtefa, diófa, szilvafa stb.). Érdeklődni id. Egyed Ferencz, Pósfalu, 645. szám alatt. Telefon: 0757169832.

**Eladó** háromkerekű, elektromos bicikli. Érdeklődni: András Lenke, Lövéte, 689. szám alatt, vagy a 0266220730-as telefonszámon.

**Eladó** segesvári lapos cserep, jó állapotban. Telefon: 0746 281013.

**Fuvarozást vállalok** rakodós traktorral, önürítő utánfutóval. Telefon: 0746-842615.

## LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a  
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József, titkár: András Kinga, korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Magdolna, András Mónika, András Tamás, András Zsolt, Egyed Emilia, Egyed Tünde, Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár László, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Attila, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia, Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853